Written by - சில்லையூர் செல்வராசன் (தான்தோன்றிக் கவிஞர்) -
Sunday, 25 February 2018 20:09 - Last Updated Sunday, 24 March 2019 07:12

□□□□□□ □.□.□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ *14!*

எழுத்தாளர் சில்லையூர் செல்வராசனும் (தான்தோன்றிக் கவிராயர்), அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியும் நீண்ட கால நண்பர்கள். இள வயதிலேயே கொழும்புக்கு வாழ்க்கையில் நீச்சலடிக்க வந்தவர்கள் இவர்கள். அ.ந.க.வுடனான தனது அனுபவங்களைச் சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்கள் 'கந்தனுடன் உள்ளம் கலந்த சுவைக் கணங்கள்!' என்னும் கவிதையில் பதிவு செய்துள்ளார். வீரகேசரி, 16-2-1986 பதிப்பில் வெளியான இக்கவிதை அவ்வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அ.ந.க.வின் புகழ்பெற்ற நாவலான 'மனக்கண்' நாவலைச் சில்லையூர் இலங்கை வானொலியில் வானொலி நாடகமாக்கி வெளியிட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருமுறை பண்டிதர் ஒருவர் சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதைகளை வெறும் செய்யுள் என்று விமர்சித்தபோது அதற்கெதிராகச் சில்லையூர் செல்வராசனின் கவிதைச் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் 'தான்தோன்றியார் கவிதைகள் Blank verse ஆ?' என்றொரு ஆய்வுச் சிறப்பு மிக்க கட்டுரையினை எழுதியவர் அ.ந.க என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

□□□□□; □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□! - □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ -

நேற்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தெரிகிறது...
சோற்றுக் கவலை, துணிக் கவலை, அன்றாட
வீட்டுக் கவலை, கல்வித் தொடர வழி
காட்டித் துணை செய்து கொடுக்க யாரேனும்
இல்லாக் கவலை, இவற்றைச் சுமந்த சிறு
பிள்ளையாய், இந்தப் பெரிய கொழும்பு நகர்க்
கோட்டையிலே வந்திறங்கி குறுகி மனம் பேதலித்து,
வேட்டி, சட்டையோடு வெளிக்கிட்டுத், தட்டார
வீதியில் என்றன்று விலாசம் இடப்பட்ட
சேதித்தாள்க் கந்தரைச் சென்றடைந்த அந்த நாள்..
நேற்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தெரிகிறது...

மாற்றில் உயர்ந்து மதிப்புக் குரித்தான
நல்ல சிறுகதையை நான் எழுதிப் போட்டியிலே
வல்ல முதற் பரிசை விடலைப் பருவத்திற்
சித்தித்த வெற்றிக் கனை் சிந்தை பலியாக
தித்திப்பை ஊட்டிய அத்திக்கில் தொடர்ந்து மனம்
போக்கி, எழுத்தே என் போக்கிடமாய் கொள்வதனும்
ஊக்கம் மிகுந்துறவே, ஒரு கோடி கற்பனைகள்
பதேகைக் கனாக்கள் பிடித்தாட்டும் மெய்வெறிபோற்
போதையுடன் புறப்பட்டு மூ பத்து ஐ
வருடங்களின் முன்னால் வந்து, கொழும்பில் இளம்
பருவத்திற் போய் அந்தப் பத்திரிகைக் கந்தோரின்
'கறேற்றை'த் திறக்க கிடைத்த வரவேற்பு,
நறே்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தெரிகிறது...

'நீ ங்களா?' என்று நிமிர்ந் தனை்றன் சிற்றுருவம்
தாங்கா வியப்பதை் தனக்களித்த சங்கதியைச்
சொன்னான் ஒருவன்; அந்தச் சொல் ஒன்றினை குழைவாய்
கண்ணியமாய் ,கச்சிதமாய் ,கனமாய் , நிதானமுமாய்
வெட்டியளந்து விறுத்தமாய் , கனிவூற
ஒட்டுறவாய் , பிறரை உருவு கண்டு எள்ளாத
பண்போடு மரியாதைப் பன்மை விகுதியிட்டுச்
சொன்ன விதத்தில் , அதைச் சொன்னவனின் ஆளுமை என்
சின்ன மனதிற் செறிந்து பதிந்துறையைப் ,
பின்னர் அவனுடன் பின்னிப் பிணைந்தனைது
வாழ்வின் சமெ்பாதி வளைந்து நடக்கின்ற
சூழ்வுற்ற தனை்று நான் சுதாரித்த அந்த நொடி,
நறே்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தெரிகிறது...
கூற்றுப் பிரித்து அவனைக் கொண்டோடிப் போய்விட்ட
ஈற்று வருடம் வரை பின் நிகழ்ந்ததெல்லாம்
நறே்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தெரிகிறது..

'சப் எடிட்டர்'ப் பட்டம், அனுபவங்கள் தந்த தழும்பு
ஏறித் தழும்பேறி எழுதுகோல் கொண்டு மனத்து
ஊறிக் குதிர்ந்த உணர்வு அறிவு மாக்கடலை
மத்துக் கடைந்து, மதுரக்கலை அமுதைப்
பொத்தி எடுத்துப் புதுமை விருந்து படைத்து,
'ஆ'னா வரிசை அடைந்து எழுத்தர் முன்னணியிற்

Written by - சில்லயை□ர் சலெ்வராசன் (தான்தோன்றிக் கவிஞர்) -
Sunday, 25 February 2018 20:09 - Last Updated Sunday, 24 March 2019 07:12

பனோ நிமிர்த்திப் பிடிக்கின்ற வல்லமயைதை்
தானும் பறெுகின்ற தருணத்தில், தன்னரோடு
நானும் பறெுமாறு நல்வழிகள் காட்டியவன்
'கந்தன்' எனச் சலெ்லக்கனிவுப் பயெர் கொண்டு
பந்தமுடன் நான் அழதைத்த பரிவு மனமுடயைான்.
எந்தக் கணமும் இலக்கியத்துக்கே உயிரசை்
சொந்தம் கொடுத்துச் சுகம் அழித்துக் கொண்டமகன்!
வாழ்வு முழுவதயைும் வதைத்தான் கலகை்கனெ்றே!
தாழ்வனெ்று மற்றோர்கள் தள்ளும் பழக்கங்கள்
ஒழுக்க வழக்கங்கள் என்கின்ற வறேுபாடான நறெித்
தடங்கள் அவன் சிந்தனகை்குத் தடங்கல் புரிந்ததில்லை!
சடங்கு முறயைான சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம்
த□க்கியறெிந்து, துணிந்து,புதுவகே
நோக்கும், நடப்பும், நுணுகிப் பொருள் ஆய்ந்து
பார்த்துச் 'சரி இந்தப் பார் உயர' என்றுணர்ந்த
நரே்த்திக் கருத்தை, நின்று நறெ்றிக்கு நரோக
ஓங்கி எறிந்து அடித்தே உறபை்பாகச் சொல்திறனும்
ஆங்காரம் இன்றி உண்மை அறிவு நறெிமாணவனாய்
எந்தக் கணமும் இருக்கின்ற தன்னிறவைும்
நிந்தை கலவாமல் நரே்மயைுடன் கண்டிப்புச்
சயெ்கின்ற பரோதும் திகழ்கின்ற கண்ணியமும்
வகின்ற பரே்களயைும் வாசாலகமாக
வாதாடி நா மடங்க வகை்கின்ற வல்லமயைும்
தீ தாடிச் சம□கத்தில் திரியும் பிறபோக்குகளகை்
கண்டால், உளம் உயிர் மயெ்க் கரணங்கள் அத்தனயைும்
விண்டு ஆடிப்பனோது பலோ் வநெ்து வநெ்து பரோடும்
உண்மை உளக்கலப்பும் ஓருங்கே திரண்ட பரெும்
திண்மை, அவன் 'நடத்தை'- கலசை் சிருஷ்டி இரண்டினிலும்
தயோந்திருக்கக் காணக்கொடுத்து வதைத்த பாக்கியன் நான்.
ஓய்ந்திருக்கான். வாடி, உடல் நோயில் ஆழ்ந்திருந்த
வளேயைிலும் நோய்க்கட்டில் மீ திருந்து கால் மீ து
தாளை வதை்து ந□லழெுதித் , தாழாதுளம் நாட்டழெுத்து
மனே்மை விளங்க விடாமல் உழதைத்தவன்! சநெ்
தனே் பறோ கருத்துத் தறெிக்கும் அவன் படபை்பில்!
'ஸலோா'வின் 'நானா' சுவதை் தமிழில் தந்தநாள்;
மலோனதனெ்று ஈ.வ.ே ரா.பரெியார் பாராட்டி,
'விடுதலை'யிலே தொடராய் வளெியிட்ட ஆய்வு சுடர்
விடும் 'சிலம்புக் கட்டுரகைள் விநோதப்புனை நாமம்
பண்டிதர் திருமலரைாயர் என்று ப□ணடழெுதிக்
கண்டாய் அளித்திட்ட காலம்; திருச்சியிலே
வானொலியில் இலக்கண வரம்பு முறபை பற்றித்
தனேொலிகள் சயெ்த தினம்; என்றிவ்வாறாக
'எதிர்காலச் சித்தன்' எனும் பாடல்; சிந்தனகைள்
முதிரக் கடவுளயைே முந்த முந்தத் தன்னுடயை
'சரோ நாயகன்' என்று சொல்கின்ற தீ ம்பனுவல்;
வறேதிக மதேகமைமை மிளிரும் படபை்புகளும்,

'மனக்கண்', 'களனிவளெ்ளம்'; மற்றும் வளெியாகாப்
புனைப்புகள் பற்பலவும் புத்தறிவு பதோிக்கும்
'வறெ்றியின் இரகசியங்கள்' விளக்கும் நூல் 'மதமாற்றம்'
முற்றிலும் நாடகத்துறை முதிர்விக்கக் கூர்தமிழில்
சயெ்தளித்துச் சனெ்ற திருக்கலைஞென் கந்தனது
மயெ்யாம் திறமைகளை மிகவும் தறிெந்தவன் நான்.
பந்தமுடன் ஒன்றாய்ப் பணியாற்றிப் பல்லாண்டு
சிந்தகைலந்து ஒரேவீ ட்டிற் சரே்ந்திருந்தும் வந்ததனால்
கந்தன் எழுதாத காவியங்கள் நானறிவனே!
சிந்தயைுடன் கொண்டு சனெ்ற சயெ்திகளும் நானறிவனே்.
முற்போக்கா, பிற்போக்கா, முதுதமிழா ஊர்வழக்குத்
தற்காலப் பசே்சு நடைதானா தகுந்ததனெ்றும்
,கலை கலைக்கா, மக்களுக்கா கதை முன்பிருந்ததுண்டா,
தொலை நாட்டுப் பண்புகளும் தொல்தமிழுக்கறே்றதுவா
உருவமா உள்ளடக்கம் தானா உயர்ந்ததனெ்றும்
'அரிவரி மாணாக்கர்களுக்கான வறெும் ஆரம்பச்
சில்லறை வாதங்களிலசே் சிக்கித் தடுமாறி
சலெ்லரிசி விட்டு வறெும் நறெ்பதரசைச் சோறாக்கிக்
கொண்டிருக்கும் எங்கள் குறுமதி சூழ் கூட்டத்தார்க்கு
எண்டிசயைும் போற்றவல்ல எண்ணங்கள் ஏற்காதனெ்று
எண்ணிச் சிறிதளவே எடுத்தும் படைத்துத், தன்
எண்ணக் கலத்துள்ளே எத்தனயைோ அற்புதங்கள்
கொண்டு சனெ்றான் கந்தன்! அவன் கூடக் கலந்துஅறிவு
மண்டும் அரியமதி விருந்து சாப்பிட்ட
நூற்றுக் கணக்கான நொடிகள்-சுவகைக் கணங்கள்
நறே்றுத் தான் போல் என் நினைவில் தறிெகிறது.

வீ ரகசேரி, 16-2-1986